

3. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku rozhodnúť, aký má byť stupeň a/alebo spôsob poskytnutia tejto informácie spotrebiteľovi.

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame (Ú. v. EÚ L 376, s. 21).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus apygardos teismas (Litva)
2. novembra 2015 – LitSpecMet UAB/Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB**

(Vec C-567/15)

(2016/C 027/15)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vilniaus apygardos teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: LitSpecMet UAB

Žalovaná: Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB

Ďalší účastník konania: Plienmetas UAB

Prejudiciálne otázky

Má sa článok 1 ods. 9 smernice 2004/18/ES (¹) vykladať v tom zmysle, že spoločnosť:

- ktorú zriadil verejný obstarávateľ vykonávajúci činnosť v oblasti železničnej dopravy, konkrétne: riadenie verejnej železničnej infraštruktúry; osobná a nákladná doprava,
- ktorá nezávisle vykonáva podnikateľskú činnosť, stanovuje podnikateľskú stratégiu, prijíma rozhodnutia o podmienkach činnosti spoločnosti (produktový trh, zákaznícky segment atď.), zúčastňuje sa na konkurenčnom trhu v celej Európskej únii a mimo trhu EÚ, pričom poskytuje služby v oblasti výroby koľajových vozidiel a opráv koľajových vozidiel, a zúčastňuje sa na obstarávacích konaniach súvisiacich s touto činnosťou, kde sa usiluje získať objednávky od tretích strán (nie od materskej spoločnosti),
- ktorá poskytuje služby v oblasti opráv koľajových vozidiel svojmu zriaďovateľovi na báze operácií in-house, pričom hodnota týchto operácií predstavuje 90 % celkovej činnosti spoločnosti,
- ktorej služby poskytované zriaďovateľovi sú určené na zabezpečenie činnosti zriaďovateľa v oblasti osobnej a nákladnej dopravy,

sa nemá považovať za verejného obstarávateľa?

Pokiaľ Súdny dvor Európskej únie určí, že za vyššie uvedených okolností sa spoločnosť má považovať za verejného obstarávateľa, má sa článok 1 ods. 9 smernice 2004/18/ES vykladať v tom zmysle, že spoločnosť stratí postavenie verejného obstarávateľa, keď hodnota služieb v oblasti opráv koľajových vozidiel poskytovaných na báze operácií in-house verejnemu obstarávateľovi, ktorý je zriaďovateľom spoločnosti, poklesne a predstavuje menej ako 90 % alebo nie hlavnú časť celkového finančného obratu z činnosti spoločnosti?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus (Estónsko) 2. novembra 2015 –
F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ**

(Vec C-572/15)

(2016/C 027/16)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Riigikohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: F. Hoffmann-La Roche AG

Žalovaná: Accord Healthcare OÜ

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 21 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ⁽¹⁾ zo 6. mája 2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá (kodifikované znenie) vykladať v tom zmysle, že sa skráti platnosť dodatkového ochranného osvedčenia, ktoré sa udelilo v členskom štáte pred jeho pristúpením k Európskej únii v súlade s vnútroštátnym právom a jeho platnosť pre aktívnu zložku by bola podľa údajov uvedených v tomto osvedčení dlhšia ako 15 rokov od okamihu udelenia prvého povolenia na uvedenie na trh v Únii, pokiaľ ide o liečivo, ktoré je zložené z predmetnej aktívnej zložky alebo ju obsahuje?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Je článok 21 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 zo 6. mája 2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá (kodifikované znenie) v súlade s právom Únie, najmä so všeobecnými zásadami práva Únie o ochrane nadobudnutých práv, so zákazom retroaktivity a s Chartou základných práv Európskej únie?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 152, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko) 9. novembra 2015 – ET „Maya Marinova“/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Vec C-576/15)

(2016/C 027/17)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Veliko Tarnovo